

[Oluf Pedersen.]

fra, at man har mindsket sine Udgifter til Vedligeholdelse og til Arbejdskraft. *Det* kan dog vel ikke være et Udslag af Kriseforliget! — Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at dette viser meget klart, hvilken stærk Forbindelse der er mellem gode Vilkaar for Landbruget og Arbejdsløsheden i Byerne. Med vore 3,3 Mill. Landbrugshektarer drejer det sig med 60 Kr. pr. Hektar om 200 Mill. Kr. eller, hvis vi sætter en Mand til 4 000 Kr. om Aaret, 50 000 ledige.

Saa er der et Forslag om at videreføre Svinereguleringen. Det gælder om Forslaget til Svineregulering, at det har Rigsdagen her ikke haft noget med at gøre; det har man ordnet andetsteds. Der er visse Ting ved denne Svineregulering, som man forundres over. Man har lavet en Svineregulering, hvorefter man giver Folk Svinekort, som er direkte omsættelige i Penge, og giver Svinekortene i Forhold til den Grundværdi, vedkommende raader over. Nu er Jordværdien efter vor Opfattelse et udmærket Grundlag, naar man vil paaligne Grundskyld; men at give Folk Tilskud fra Staten i Forhold til den samfundsskabte Jordværdi, de raader over, give dem mere Tilskud jo mere Jordværdi de raader over, er dog splintrende galt.

Naar det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen nævner som en Motivering for Kornordningen, at Svinereguleringen stiller ikke alle Landmænd lige, saa maa jeg nok spørge, om det ærede Medlem tænker sig, at Landmændene skal stilles lige saadan, at en Landmand er en Landmand, eller saadan at en Tønde Land er en Tønde Land. For hvis alle Landmænd skal stilles lige saadan, at en Husmand har samme Krav paa Svinekort som en Herremand, saa er den nuværende Svinekortordning i høj Grad til Gunst for Herregaardene, og saa behøver man ikke at give dem en Kornordning, som den, her er Tale om.

Jeg kan ikke forstaa, at man stiller et Forslag som dette her om yderligere Forlængelse af en Svineregulering, der udløber den 1. Maj. Der er vist ingen i dette høje Ting, der ved, hvorvidt England vil opretholde sin Svineregulering længere end til 1. Maj, og det er vel ikke Meningen, at vi

skal have en Svineregulering, efter at England har ophørt med Kontingenteringen.

Med det Forslag til Kornordning, der her foreligger, bryder man afgørende og aabenlyst med dansk Landbrugs hævdvundne Traditioner, at man skulde købe til Verdensmarkedets Priser og sælge til Verdensmarkedets Priser. Man bestrider ved dette Forslag Producentens Ret til at købe saa billigt som muligt, og man beskærer Forbrugernes Ret til billige Varer; i Stedet for: meget og billigt sætter man efter Princippet: lidt og dyrt.

Dansk Landbrug har ikke i mange Aar haft nogen Korneksport. Det er altsaa ikke Udlandets Afspærringer, som har lagt en Korneksport Vanskeligheder i Vejen. Derimod har der været visse Vanskeligheder for Flæsk, Smør og Æg, altsaa for de saakaldte forædlede Varer, men dette kan dog ikke begrunde en Fordyrelse af Kornet til Skade for disse Produktioner.

Man siger i den saakaldte Landbokommissions Betænkning, at Kornproduktionen skal gøres lønnende, saaledes at man ikke standser Produktionen. Nu er Kornproduktionen jo ikke den mest intensive, det er heller ikke den dyreste Drift, det er ikke den, der giver mest Arbejde, og Tanken om, at den skulde standse, hvis ikke vi fik Korntold, er ganske urigtig, jeg tror ikke, at de Herrer, som har underskrevet denne Betænkning, selv tror derpaa. Man taler med Frygt om billigt Korn. Billigt Korn er ikke til Gavn for Landbruget, heller ikke til Gavn for det danske Landbrug. Billigt Korn giver billigt Smør, Flæsk og Æg, men det er Verdenspriserne, som er de afgørende. At sætte en kunstig Hjemmepris paa Kornet er Strudsepolitik. Falder Verdensprisen paa Korn, kan det give Betingelse for, at man kan producere Flæsk, Smør og Æg billigere og derved konkurrere, men hvis man holder en kunstig Kornpris, slaar man Muligheden væk for, at man fortsat skal kunne konkurrere.

Det har været sagt af ærede Ordførere, der har talt her, at Landbruget stod bagved det foreliggende Forslag. Hertil vil jeg svare: Nej. Jeg har min daglige Virksomhed blandt danske Landmænd, men jeg har, bortset fra ærede Medlemmer af dette høje Ting, endnu ikke truffet en eneste